

Goedenavond geachte commissie,

Ik wil u allereerst danken voor de mogelijkheid om ons verhaal te mogen doen.

Het gaat om de ontwikkeling van woon/zorg complex in een oude bollenschuur aan de Jacoba van Beierenweg 49 in Voorhout en het achtergelegen perceel wat grenst aan onze woning.

Wij wonen in de kwekerswoning aan de Jacoba van Beierenweg 51 naast de bollenschuur. Achter ons huis ligt een stukje grond braak waar een ontwikkelaar een woon/zorg complex met 24 appartementen wil bouwen.

In januari 2017 hebben wij het eerste gesprek gevoerd met de verkoper van de kwekerswoning. In mei 2018 hebben we het huis gekocht en na de restauratie van een jaar wonen wij dus sinds juni 2019 in de kwekerswoning. De HKV heeft ons hiervoor in 2020 de restauratieprijs toegekend. Kort na de verbouwing is ons huis op de erfgoedlijst van de gemeente Teylingen gekomen.

Tijdens de gesprekken die we hebben gehad met de verkoper is er altijd gesproken over de mogelijkheid dat er huizen gebouwd gingen worden. In onze koopovereenkomst staat zelfs een artikel dat wij geen bezwaar mogen aantekenen tegen de komst van 3 woningen. Tot een jaar geleden hebben wij contact gehad met de projectontwikkelaar en is er ook altijd over huizen gesproken. Goed van vertrouwen hebben wij nooit de behoefte gevoeld om navraag te doen bij de gemeente over de vorderingen van de gesprekken met de projectontwikkelaar, of om wellicht te kunnen participeren bij de ontwikkelingen. Achteraf gezien ben ik te naïef geweest.

Toen wij dus eind 2023 de plannen voor een intensief woon/zorg complex met 24 appartementen zagen waren we zeer verbaasd, maar stonden wij nog steeds open voor een dialoog. Helaas zijn wij als bewoners helemaal niet betrokken bij de plannen en is 4 dagen nadat wij door projectontwikkelaar zijn geïnformeerd de vergunning aanvraag ingediend bij de gemeente.

De locatie voor het plan wat er nu ligt, de ontwikkeling van een woon/zorg complex met 24 appartementen waarin zeer intensieve zorg zal worden geboden, is uitermate ongeschikt. Het is een onmogelijk stukje grond, ingeklemd tussen een flat en woningen met weinig ruimte voor de bewoners en bezoekers.

Mijn zorg is;

1. De toename van rijbewegingen van auto's en vrachtwagens van personeel, huisartsen, fysio's, leveranciers, schoonmakers en bezoekers;
2. Risico op ongelukken op de toegangswegen waarover veel jonge fietsers van en naar school fietsen.
3. De locatie is te klein voor zo'n groot zorgcomplex. Als dit over een tijd leeg komt te staan wat krijgen we dan? Dan staat er een gebouw en kan de projectontwikkelaar er van alles in huisvesten.

Op 5 juni heb ik nog contact gehad met de projectontwikkelaar en die heeft mij bevestigd dat hij nog steeds welwillend staat tegenover een bestemmingsplan wijziging waardoor hij 3 woningen kan bouwen en de bollenschuur kan verbouwen tot woonhuis. Dat heeft ook altijd mijn voorkeur gehad.

Ik hoop dat de gemeente haar burgers beschermd en niet alleen mij als omwonende, maar alle bewoners van de Jacoba van Beierenweg, de jonge fietsers op de toegangswegen en alle andere gebruikers van de autoluwe Jacoba van Beierenweg die na ons huis overgaat in een 15 km woonerf zone!

Dus samenvattend;

- wij vinden het perceel veel te klein is voor zo'n groot zorgcomplex en alle rijbewegingen die het gebruik met zich meeneemt.
- Het is een onmogelijk stukje grond waar intensieve zorg niet past.
- Als de gemeente de behoefte van zo'n complex onderkent en mensen die deze zorg zouden moeten krijgen een mooie plek gunnen dan is dit niet de juiste plek, maar kan ik mij voorstellen dat er in het nieuw te ontwikkelen Boekhorstpolder veel mooiere plekken zijn.

Mijn hoop is dus op u gevestigd om er alles aan te doen om de ontwikkeling van een intensief zorgcomplex op de verkeerde locatie te stoppen en de raad te adviseren het plan nogmaals te beoordelen en met de omwonende in gesprek te gaan over een betere invulling van het perceel.

Bedankt voor uw aandacht,